

Les extraescolars del Quim

Text: Mireia Vidal

Il·lustracions: Guillem Escriche.



Cada tarda passava el mateix. Quan el Quim sentia el timbre que anunciava el final de les classes, corria a la porta de l'escola i preguntava als seus amics el mateix: “Vols anar a jugar al parc? T'agradaria venir una estona a casa a veure la meva col·lecció de cromos? Podríem anar a la biblioteca a mirar còmics...”

Però res, per més que preguntava i preguntava, tothom fugia sempre esperitat.

—He d'anar a música—Li deia el Guillem.

—Faig dansa!—Cridava al lluny la Laia.

—Nosaltres tenim trompeta i bàsquet—explicaven els bessons enfilant-se amb presses a l'autobús.

—Jo faig robòtica—Exclamava l'Ernest.

I així un dia i un altre.



El Quim no entenia perquè ningú tenia mai temps de jugar amb ell. S'imaginava als seus amics com una màquina de vapor fumejant que no s'aturava mai, i ell en canvi es veia sol i palplantat al mig d'una estació que no anava enlloc. I això el feia estar trist.

—Per què jo no faig res?—Li va preguntar un dia a la mare.

—Què vol dir que no fas res? Que no et passes el dia a escola aprenent?—Va respondre la dona tot intentant trobar un entrepà de pernil que juraria que havia ficat en algun lloc.

—Però tots els meus amics fan extraescolars. Aprenen un munt de coses, i jo... Jo a les tardes no aprenc res.

—Ah, no?—Va preguntar curiosa la mare, que tot d'una ja no creia que trobar l'entrepà fos tan important.— Jo crec que sí que aprens un munt de coses a les tardes. Fixa-t'hi bé.

I dit allò, va continuar remenant la seva bossa fins que finalment va trobar l'entrepà.

—Té—va fer tot allargant-li al Quim—Aprens tant, que el millor es que agafis forces per entendre-ho tot bé.

Però el Quim aquella explicació no la va entendre gens, i emmurriat, va continuar pensant que ell a les tardes no feia res de res.

Els dilluns se'ls passava a casa tot sol jugant a fer puzles o muntant legos; els dimarts els visitava l'àvia Pura i havia de fer-li companyia i passar la tarda aguantant la seva xerrameca, els dimecres anava al parc i cada dia havia d'esforçar-se a fer algun amic amb qui jugar, el dijous li tocava ajudar al pare a fer el sopar i divendres ningú podia estar amb ell i s'avorria donant voltes per casa sense saber què fer. Estava decidit, demanaria als seus pares que l'apuntessin a una extraescolar.

Però quina podia triar?

Trompeta com el Pep? No, que a casa no el deixarien assajar. Pintura? Ja en feia a l'escola. Arts marcial? Al Quim li semblava que allò era com esbatussar-se. Futbol? Li agradava més jugar-hi a les estones de pati. Patins? Li feia por caure... Què difícil era allò de triar una extraescolar. Però estava decidit a fer-ne alguna. Volia aprendre coses com els seus amics, volia estar ocupat, atabalat i conèixer coses importants que li servien quan fos gran.

—Quim, pots venir un moment?—Van cridar el pare i la mare des del menjador.

Què estrany, normalment a aquelles hores si li cridaven alguna cosa era que es rentés les dents i anés a dormir. Però aquell vespre els pares volien parlar amb ell.

—Hem decidit que faràs extraescolars. —Van dir-li els pares—Faràs coses que de ben segur et faran profit quan siguis gran.

—Ah, si? —Va preguntar content el Quim.—Quines?

Els dilluns faràs un curs intensiu d'estimulació creativa, tècniques de concentració i resolució d'enginyeria constructiva elemental.

Els dimarts duràs a terme un taller d'història recent, introducció al folklore i tradicions locals, alhora que desenvoluparàs tècniques d'educació emocional.

Els dimecres t'exercitaràs en diferents tècniques motrius, habilitats físiques diverses, i practicaràs idiomes mentre desenvolupes capacitats diplomàtiques internacionals.

Els dijous faràs un curs superior de tècniques culinàries, i els divendres practicaràs gestió del temps i exercicis creatius i interpretatius adaptats a la teva edat.



—Caram!—Va exclamar el Quim content de poder aprendre tantes coses importants. Però...—Com ho podré fer tot això?—Va preguntar.

—Molt senzill. —Va explicar el pare—Faràs exactament el mateix que has fet fins ara.

Els dilluns has d'estar molt concentrat per fer els teus puzles i has de ser enginyós i creatiu per muntar els legos. Els dimarts aprens un munt de coses antigues escoltant l'àvia, i t'ensenya cançons i endevinalles que es van inventar qui sap els anys. També aprens a estimar a la gent gran, a fer companyia, a escoltar, a tenir paciència, a cuidar i a fer fortes abraçades. Els dimecres fas un munt d'exercici físic enfilant-te als gronxadors del parc, i t'esforces molt a fer amics amb nens que venen d'altres països i amb els que has d'aprendre a comunicar-te en idiomes estranys. Els dijous aprens receptes i tècniques culinàries ajudant al pare a fer el sopar, i els divendres, per tal de fer-te passar l'avorriment, fas treballar la imaginació inventant-te jocs mentre somiés que ets un guerrer, un extraterrestre o un pirata. Et sembla aprendre poc, tot això.

I tot d'una el Quim va pensar que potser sí que ell també aprenia un munt de coses cada tarda. Potser no li calia fer cap més extraescolar.

Ara s'imaginava com un tren que ja no s'estava aturat. Tampoc treia fum. De fet girava tranquil amunt i avall tot descobrint i aprenent d'aquell paisatge tan bonic que havia tingut sempre al seu voltant.

Fi



La guia de la salut i el benestar per als teus fills



Els contes de l'àvia és un recopilació de contes que l'Observatori de la Infància i l'Adolescència FAROS ofereix a la seva plataforma digital (<http://faros.hsjdbcn.org/>) per fomentar la lectura i difondre valors i hàbits saludables en la població infantil.

FAROS és un projecte impulsat per l'Hospital Sant Joan de Déu amb l'objectiu de promoure la salut infantil i difondre coneixements de qualitat i d'actualitat en aquest àmbit.

